

Sirküler Tarihi : 25.11.2008
Sirküler No : 2008/111

BAZI VARLIKLARIN MİLLİ EKONOMİYE KAZANDIRILMASI HAKKINDA 5811 SAYILI KANUN

Kamuoyunda “*Varlık Barışı Kanunu*” olarak adlandırılan “*Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında 5811 Sayılı Kanun*” 22.11.2008 tarih ve 27062 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe girmiştir. Kanun metni Sirkülerimiz ekinde bilgilerinize sunulmuştur.

Kanun yurtiçi ve yurtdışında bulunan kayıt dışı varlıkların belli bir oranda vergi ödenerek kayda alınmasını öngörmektedir. Ayrıca yurtdışında elde edilen ve genel hükümlere göre belli şartların yerine getirilmesi halinde kurumlar vergisinden istisna edilecek bazı kazançlara bu şartlar aranmaksızın, sadece belli bir süre içinde Türkiye’ye transfer edilmek şartıyla geçici bir istisna getirilmektedir.

Kanun’un geçici 2’nci maddesi ile, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna ait olan mevduat sigortasına ilişkin yetkilerin 2 yıl süre ile Bakanlar Kurulu tarafından kullanılacağı hükmüne bağlanmıştır. Bakanlar Kurulu’nun bu yetkiye istinaden mevduat sigortası miktarını artırması beklenmektedir.

1. KAYIT DIŞI VARLIKLARIN BEYANI :

1.1. Yurtdışında Bulunan Varlıkların Beyanı :

Kanun’un 3’üncü maddesinin 1’inci fıkrası yurtdışında bulunan varlıkların beyanını düzenlemektedir.

1.1.1. Kapsam (Md: 3/1):

Kapsama gerçek veya tüzel kişilerce, 1.10.2008 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurtdışında bulunan,

- Para,
- Altın,
- Döviz,
- Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile,
- Kanaat verici bir belge¹ ile ispat edilen taşınmazlar girmektedir.

1.1.2. Beyan Tarihi ve Yeri (Md: 3/1):

Kapsama giren varlıklar Kanun’un yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın (Şubat 2009 ayı) sonuna kadar banka² veya aracı kurum³ ya da vergi dairelerine beyan edilecektir. Beyan YTL cinsinden ve rayiç bedel⁴ esas alınarak yapılacaktır.

¹ Kanaat verici belge, Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri ifade eder.

² Banka kavramı, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankaları ifade eder.

³ Aracı kurumlar kavramı 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumları ifade eder.

⁴ Rayiç bedel, bir iktisadi kıymetin değerlendirme günündeki normal alım-satım değeridir.

1.1.3. Kayıt Şekli (Md: 3/1):

Beyan edilen varlıklar, beyan tarihi itibarıyla ve rayiç değerleri üzerinden kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutanlar, kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel bir fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin unsuru kabul edilir, sermayeye ilave edilmesi mümkündür. Başka bir ifade ile sermayeye ilavesi zorunlu değil, ihtiyaridir. Bu hesap sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz.⁵ İşletmenin tasfiye edilmesi halinde de vergilendirilmez.⁶ Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, beyan ettikleri varlıkları defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

1.1.4. Vergi Oranı (Md: 3/3):

Yurtdışı varlıkların beyan edilen değeri üzerinden % 2 oranında vergi tarh edilir. Bu verginin, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenmesi gerekir. Ödenen vergi gelir veya kurumlar vergisi matrahından gider olarak indirilemeyeceği gibi, başka bir vergiden mahsup da edilemez. Kurumlar bu suretle ödedikleri vergileri kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate almak durumundadırlar.

1.1.5. Banka ve Aracı Kurumların Sorumluluğu (Md: 3/4) :

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın 15'inci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bağlı bulundukları vergi dairelerine beyan eder ve aynı süre içinde öderler. Görüldüğü üzere vergi beyan edilen varlıklardan kesilmek suretiyle değil, bu varlıkların rayiç değerleri üzerinden hesaplanacaktır. Banka ve aracı kurumların normal olarak bu tutarları da, varlıkları beyan eden kişi ve kurumlardan tahsil etmeleri beklenir.

1.1.6. Diğer Şartlar (Md: 3/7) :

- Beyan edilen varlıkların, 1.10.2008 tarihi itibarıyla yurtdışında bulunduğu kanaat verici bir belge ile tevsik edilmelidir.
- Beyan edilen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları, beyan tarihinden itibaren 1 ay içinde Türkiye'ye getirilmeli veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmelidir.

1.2. Yurtiçinde Bulunan Varlıkların Beyanı :**1.2.1. Kapsam (Md: 3/2):**

Kapsama, gelir veya kurumlar mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunmakla birlikte, 1.10.2008 tarihi itibarıyla yasal defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan,

- Para,
- Altın,
- Döviz,
- Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile,
- Taşınmazlar girmektedir.

1.2.2. Beyan Tarihi ve Yeri (Md: 3/2):

Kapsama giren varlıklar Kanun'un yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın (Şubat 2009 ayı) sonuna kadar banka veya aracı kurum ya da vergi dairelerine beyan edilecektir. Beyan YTL cinsinden ve rayiç bedel üzerinden yapılacaktır.

⁵ Fonun sermayeye ilave dışında kullanılması halinde nasıl bir işlem yapılacağı Kanunda düzenlenmemiştir. Sadece başka amaçla kullanılamayacağı belirtilmiştir.

⁶ Sermaye azaltımı halinde de vergilendirilemeyeceği anlaşılmaktadır.

1.2.3. Kayıt Şekli (Md: 3/2):

Bilanço esasına göre defter tutanlar, kanuni defterlerine taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka veya aracı kurumlardaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel bir fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin unsuru kabul edilir ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave edilmesi gerekir.⁷ Görüldüğü üzere yurtdışı varlıkların aksine beyan edilen yurtiçindeki varlıklara karşılık açılan fon hesabının sermayeye ilavesi zorunludur.⁸ Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, beyan ettikleri varlıkları defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklara ait tutarları banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırırlar. Bunlar için diğer şartlar ayrıca aranmaz.

1.2.4. Vergi Oranı (Md: 3/3):

Yurtiçindeki varlıkların beyan edilen değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarh edilir. Bu verginin, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenmesi gerekir. Ödenen vergi gelir veya kurumlar vergisi matrahından gider olarak indirilemeyeceği gibi, başka bir vergiden mahsup da edilemez. Kurumlar bu suretle ödedikleri vergileri kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate almak durumundadırlar.

1.3. Ortak Hükümler :**1.3.1. İnceleme ve Tarhiyat Yapılmaması (Md : 3/5) :**

Beyan edilen yurtiçi ve yurtdışındaki varlıklar nedeniyle, 1.1.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmayacaktır. Diğer nedenlerle 1.1.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak 22.11.2008 tarihinden önce başlamış olan incelemelere devam edilecektir.

1.1.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak 22.11.2008 tarihinden **sonra** başlamış olan incelemeler dolayısıyla tespit edilen matrah farkları üzerinden gelir, kurumlar ve KDV tarhiyatı yapılırken, beyan edilen tutarlar mahsup edilmek suretiyle tarhiyat yapılacaktır. Bu mahsubun vergi inceleme elemanlarınca mı, yoksa vergi dairelerince mi yapılacağı belli değildir. Ayrıca aynı asıldan doğma vergilemelerde, gelir, kurumlar ve katma değer vergisi matrahlarının bu Kanun kapsamında kayda alınan tutarları aşıp aşmadığının belirlenmesinde ayrı ayrı mı yoksa topluca mı nazara alınacağı da belli değildir. Maliye Bakanlığı'nca yapılacak düzenlemelerin bu hususları açıklığa kavuşturması beklenmektedir.

22.11.2008 tarihinden **önce** başlamış olan incelemeler nedeniyle 1.1.2008 tarihinden sonraki dönemlere ilişkin olarak yapılacak tarhiyatlarda, beyan edilen varlıkların matrah farkından indirilmesi söz konusu değildir.

Beyan edilen yurtdışındaki varlıklardan, 1.10.2008 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren 1 ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla Kanunun 5'inci fıkrası hükmünden yararlanılamaz. Başka bir deyişle bu varlıklar dolayısıyla vergi incelemesi ve tarhiyat yapılabileceği gibi, tespit edilen matrah farklarından beyan edilen varlıkların mahsup edilmesi de mümkün değildir. Aynı şekilde yurtiçindeki varlıklara ilişkin olarak beyanda bulunan ve bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde de 5'inci fıkra hükmünden yararlanılamayacaktır.

⁷ İşletmenin tasfiyesi veya sermaye azaltımı hallerinde vergilendirilmeyeceği anlaşılmaktadır.

⁸ Kurumlar dışındaki bilanço esasına tabi gelir vergisi mükelleflerinde fonun sermayeye eklenmesi mümkün olmadığı için pasifte muhafaza edilmesi gerekir. Tasfiye halinde bu fonun vergilendirilmemesi icabeder.

1.3.2. Amortisman Uygulaması (Md: 3/6) :

Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak amortisman ayrılamayacak, ayrılması halinde amortisman tutarları vergi matrahından indirilmeyerek kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınacaktır. Beyan edilen varlıkların ileride elden çıkarılması halinde, beyan edilen ve kayda alınan tutarlar maliyet olarak dikkate alınacaktır. Ancak bu varlıkların elden çıkarılmasından zarar doğması halinde, bu zararlar vergi matrahından indirilemeyecek, kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınacaktır.

1.3.3. Diğer Hususlar :

- İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin varlık beyanlarına ilişkin taleplerini yerine getirmek zorundadırlar.
- Maliye Bakanlığı bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannameleri şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

2. YURTDIŞI KAZANÇLARA İLİŞKİN İSTİSNA :

Bilindiği gibi Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 5/1-b,5/1-g ve 5/1-h maddeleri uyarınca yurtdışında elde edilen bazı kazançlar belli şartlarla kurumlar vergisinden istisna edilmiştir. 5811 sayılı Kanun'un geçici 1'inci maddesi ile, söz konusu maddelerde yer alan şartlar aranmaksızın yurtdışında elde edilen bu kazançlara, kazancın 31.5.2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi şartıyla gelir veya kurumlar vergisi istisnası getirilmiştir.

Buna göre tam mükellefiyete tabi gerçek kişi ve kurumların,

- Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,
- Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,
- Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

30.4.2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten (22.11.2008 tarihinden) itibaren 31.5.2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır. Maddenin tedvin tarzından, 22.11.2008 tarihinden önce transfer edilmiş kazançların istisna kapsamına girmediği anlaşılmaktadır.

Bu istisnadan yararlanmak için Türkiye'ye transfer edilen iştirak kazançları, getirildiği tarihteki kur üzerinden iştirak kazancı olarak kayıtlara alınacaktır. Söz konusu tutarlar getirildiği döneme (2008 veya 2009) ilişkin geçici vergi ve kurumlar vergisi beyannameleri üzerinde istisna olarak dikkate alınacaktır.

Türkiye'ye getirilen ve bu madde gereğince kurumlar vergisinden müstesna tutulan kazançların daha önce kontrol edilen yabancı kurum kazancı olarak Türkiye'de kurumlar vergisine tabi tutulmuş olması halinde, ödenen kurumlar vergisi tutarlarının iade alınıp alınamayacağı belli değildir. Maliye Bakanlığı'nın, ödenen vergilerin iade edilmeyeceği yönünde görüş oluşturması muhtemeldir.

Geçici 1'inci madde gereğince kurumlar vergisinden istisna edilen kazançlar üzerinden yurtdışında ödenen vergilerin mahsup imkanı yoktur. Söz konusu tutarlar, elde edilen kazançtan indirilmek suretiyle dikkate alınmalıdır. Başka bir kayıt şekli de, yurtdışında ödenen bu vergilerin kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmasıdır.

Ayrıca geçici 1'inci maddenin 2'nci fıkrası ile, tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançlar, 31.10.2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmiştir.

Saygılarımızla.

**“BAZI VARLIKLARIN MİLLİ EKONOMİYE KAZANDIRILMASI
HAKKINDA KANUN
(RG.22.11.2008 – 27062)**

Kanun No. 5811

Kabul Tarihi: 13/11/2008

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; gerçek ve tüzel kişilere ait olup yurt dışında bulunan para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının ekonomiye kazandırılması ve taşınmazların kayda alınması ile yurt içinde bulunan ancak işletmelerin özkaynakları içinde yer almayan bu türden varlıkların sermaye olarak konulmak suretiyle işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesini sağlamaktır.

(2) Bu Kanun; para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazların yurda getirilmesi veya beyan üzerine kayda alınmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunda geçen;

a) Banka: 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankaları,

b) Aracı kurumlar: 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumları,

c) Kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri, ifade eder.

Uygulama esasları

MADDE 3 – (1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 1/10/2008 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 1/10/2008 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırır, bunlar için ayrıca diğer şartlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildiği veya beyan edildiği halde, 1/10/2008 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunulduğu halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

(8) İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Düzenleme yetkisi

MADDE 4 – (1) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları, 30/4/2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/5/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31/10/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında sigortaya tabi olacak tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonlarının kapsamını ve tutarını belirlemeye ilişkin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kuruluna verilen yetkiler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl süreyle doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından kullanılır. Bakanlar Kurulu, bu süre içerisinde tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonunun yanı sıra, sigortaya tabi olacak diğer mevduatın ve katılım fonlarının kapsamını ve/veya tutarını ve sigorta kapsamı dışında tutulacak mevduat ve katılım fonlarının niteliğini belirlemeye de yetkilidir.

(2) Bakanlar Kurulu tarafından sigortaya tabi tutulan mevduat ve katılım fonları Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından sigorta edilir ve kredi kuruluşları, nezdlerinde bulunan bu kapsamdaki mevduat ve katılım fonlarını, sigortaya tabi kısım üzerinden sigorta ettirmek ve bunun üzerinden prim ödemek zorundadırlar. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulu, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek kapsam ve tutardaki sigortaya tabi mevduat ve katılım fonu için ödenecek sigorta priminin oranını, tarifesini, tahsil zamanını, şeklini ve diğer hususları, 5411 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen usul ve esaslara tabi olmaksızın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun görüşünü alarak belirler.

Yürürlük

MADDE 5 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

21/11/2008